

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
„ЛУГАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА”
НАУКОВЕ СТУДЕНТСЬКЕ ТОВАРИСТВО

МАТЕРІАЛИ
VII Всеукраїнської
науково-практичної конференції
«Перший крок у науку»

Том 1

Луганськ – 2012

Величко О.М. ОРГАНІЗАЦІЯ ВИХОВНОЇ РОБОТИ З НАЛАГОДЖЕННЯ КУЛЬТУРИ МІЖЕТНІЧНИХ СТОСУНКІВ ПІДЛІТКІВ У ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	116
Величко А.О. КОНЦЕПЦІЯ МАРКЕТИНГОВОГО УПРАВЛІННЯ ЦІЛЬОВИМ РИНКОМ ПІДПРИЄМСТВ	119
Винник С. П. СТАНОВЛЕНИЕ ГЕНДЕРНОЙ ЛИНГВИСТИКИ В ЗАРУБЕЖНОМ ЯЗЫКОЗНАНИИ	124
Вихованець С.В., Федорів І.Б. ХАРАКТЕРИСТИКА ПЛАНТОГРАФІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ СТУДЕНТІВ 19-20 РОКІВ	129
Водолазская М.Б. ИРОНИЯ И САРКАЗМ КАК ПРИЕМЫ ВАРЬИРОВАНИЯ КОНТЕКСТУАЛЬНЫХ ЗНАЧЕНИЙ (НА МАТЕРИАЛЕ РОМАНА Э.Л. ВОЙНИЧ «ОВОД»)	133
Волкова О.В., Присяжнюк О.В. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ СТРАХОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ: АНАЛІЗ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	137
Волкова О.В., Андреева Ю.В. ОЦІНКА СУЧАСНОГО РИНКУ СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ ЯК ГОЛОВНОГО ЧИННИКА ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛІЗАЦІЇ ТА СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ПОГЛИБЛЕННЯ РИНКОВИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В УКРАЇНІ	141
Волкова О.В., Челурна Ю.Е. ВДОСКОНАЛЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ МИТНОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ	146
Волоха Е.С. СОЦИАЛЬНО - ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ ПРОФИЛАКТИКА БЕЗНАДЗОРНОСТИ ДЕТЕЙ	150
Вялых Ю.В. ВЛИЯНИЕ УМЕРЕННЫХ ФИЗИЧЕСКИХ НАГРУЗОК НА ФУНКЦИОНАЛЬНОЕ СОСТОЯНИЕ ЛОКОМОТОРНОЙ СКЕЛЕТНОЙ МЫШЦЫ БЕЛЫХ КРЫС	154
Галенко О. І. НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ БОРГОВОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	159
Гарасимів Н. М. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	163
Гармашева О. НАРОДНІ УЯВЛЕННЯ ПРО ВІДЬМУ ТА ЧОРТА В УКРАЇНСЬКИХ СХІДНОСЛОБОЖАНСЬКИХ ГОВІРКАХ	166
Гармашева О.И., Ярошенко П. В. ВЛИЯНИЕ ЗАНЯТИЙ ФИТНЕС- АЭРОБИКИ НА ЗДОРОВЬЕ СТУДЕНТОВ	169
Генейський Ю.Д., Сподін Л.А. МАСОНСТВО ЯК ІДЕОЛОГІЯ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА В КОНТЕКСТІ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ УКРАЇНИ	173
Глуценко Д.Р., Колосова Т.М., Козенюк Т.В., Бортник Н.О. ВПЛИВ ТЕСТОСТЕРОНУ НА СТАН СИНАПТИЧНОЇ ПЕРЕДАЧІ В СКЕЛЕТНОМУ М'ЯЗИ БЛИХ ЩУРІВ	177
Головіна М.М. ЕЛЕКТРОННА ТОРГІВЛЯ ЯК СКЛАДОВА УСПІШНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	181
Головко М.Б., Шульга Т.В. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ УСВІДОМЛЕНОГО БАТЬКІВСТВА ЯК ФОРМИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ СИРІТСТВА У СУЧАСНОЇ ОЛОДІ	186
Гольчиков В.В. НАУКОВО-ДОСЛІДНА ТА ПРАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОРИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ ЕДАГОГА	190
Гончаренко А.В. КАТЕГОРІЙНА ІЄРАРХІЯ ТЕКСТУ	193
Горбачовь Л.С., Гурова В.А. МЕНЕДЖМЕНТ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ БІЗНЕСА В УКРАЇНІ	197
Горбинко О. Ю. НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНІ ТЕКСТИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	201
Гордієнко Т.В. МОНІТОРИНГ ЯК ЗІСІБ ВИМІРЮВАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ МАЙБУТЬОГО УЧИТЕЛЯ	204
Гордій Н.М., Острівна А.П. ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННСВОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	208
Горешняк Г. А. ТЕМА ЛЮБОВІ В АВТОРСЬКИХ АФОРИЗМАХ МАРІЇ МАТІОС	211
Горишняк І.В. ПОДОЛАННЯ ДИТЯЧОЇ БЕЗПРИТУЛЬНОСТІ У 30-І РР. ХХ СТ	215
Гороховатська Я.М., Отрошенко Н.Л. ТРУДОВЕ ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ В АСПЕКТІ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИСТОСТІ	218
Гребенюк А.В. ВИКОРИСТАННЯ НЕСТАНДАРТНИХ МЕТОДІВ І ПРИЙОМІВ НА УРОКАХ ПРИРОДОЗНАВСТВА	222
Гредель Р.О., Окунькова Л.О. ФЕНОМЕН КОКНІ ЯК ЯСКРАВИЙ ПРИКЛАД МОЛОДІЖНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	224

Незважаючи на те, що назва чорт у східнословобожанських говірках загальновідома, люди старшого покоління її вживають рідко, оскільки вона належить до табуїзованих: *Це про нечисту силу... Я балакаю про таке не хочу. Краще про Бога говорити. Це нечисть, яка приносить тільки зло. Я про нього і балакаю не хочу.* Одна жінка розповідала про те, що в дитинстві її мати завжди уникала назви *чорт*, або будь-яких згадок про цю істоту. Натомість використовували вказівні займенники *цей, той*, побоюючись *прикликати чорта в свою оселю.*

Жінка молодшого віку зазначила, що зараз особливих заборон на вживання слова "чорт" немає і як синонім використовують назву *куцик, куций*. Однак, своїй онуці вона забороняє гойдати ногами у вечірню пору, *щоб чорта не веселити.*

На думку словобожан, поняття *чорт* і *біс* – різні. *Біс* – істота, яка вселялася в тіло людини. Це супроводжувалося різними неадекватними діями, вчинками та реакціями на ікони, молитви, хрести. Якщо діти ввечері бігали по хаті, то на них говорили, що вони "*бісяться*", тобто здійснювали рухи, які нагадували "*одержиму*" людину. На думку мешканців Міловського району Луганської області, *Сатана* – цар бісів, а *Диявол* – чортів.

Значно меншої заборони зазнали назви іншого представника темних сил – відьми. За народною уявою, цей образ уособлює силу, що завдає шкоди людині, яку недолюблює, або господарству цієї людини; інколи відьма може своїми діями загрожувати і життю людини.

Відьма – один з найпоширеніших персонажів української демонології. Слово *відьма* (*вириця, відюга, відюха, лиходійниця, потвориця, обавниця, яришниця, коханка чорта, зла чаклунка*) в українських східнословобожанських говірках зафіксовано зі значенням 'людина, наділена надприродними здібностями, яка може завдавати людям шкоди': *Були в'їд'ми / ходили по сус'їдах, ко'роу до'йли.*

Лексема *відьма* відома в усіх говірках східнословобожанського ареалу, вона загальнопоширена в інших українських говорах, а також у літературній мові [1, 1, 339].

Загальновідомим є розподіл відьом на дві „категорії” – *родимих* та *вчених*. Останні вважались найбільш активними у здійсненні шкідливих вчинків, бо набували свої знання від досвідчених чарівниць або від самого чорта [3, 219]. *Родимим* відьмам чаклунство передавалося із покоління в покоління. Слово *відьма* етимологи пов'язують з праслов'янським **vede* 'я знаю' [4, 1: 258].

Назва *відьма* може позначати жінку, яка здійснює незвичні справи: керує дощем, градом, хмарами, вітром; забирає від корів молоко, насилає хвороби, позбавляє людей урожаю, псує продукти, забавляється з чортами та іншою нечистою силою [2, 385].

Відьма робить шкоду певний час, потім вона набирає своїх звичайних рис і продовжує звичний спосіб життя, який нічим не відрізняється від способу життя інших людей. Вони мають здатність до перевтілення. Завдяки цьому вони можуть залишатися непомітними, що дуже зручно для виконання темних справ.

Отже, відьми, як і чорти, здатні творити зло до часу, коли починають співати півні. Але, якщо чорти, за народною уявою, зникають, розсіюючись, як дим, то відьми повертаються додому і ведуть звичний спосіб життя.

Висновки. В українських міфологічних традиціях багато уваги приділялося тим явищам, які було складно пояснити. Тому люди вірили в існування демонічних істот, надприродних явищ... Це стало невід'ємною частиною людського буття.

Перспективи подальших розробок. Демонологічні уявлення українців, а відтак словобожан, пов'язані з давніми анімістичними й антропоморфічними поглядами на сили та явища природи, з демонічними істотами, з людьми, наділеними надприродними властивостями. Поліаспектний опис українського демонімікону може значною мірою стимулювати вивчення інших галузей етнології, зокрема сприяти дослідженню проблем формування й розвитку духовної культури, ментальності.

ЛІТЕРАТУРА

1. **Новий тлумачний словник української мови** : у 3 т. / укл.
2. **Українознавство**: Посібник / Уклад. В. Я. Мацюк, В. Г. Пугач. – К. : Зодіак – ЕКО. – 1994. – 399 с.
3. **Українська минувшина** : Ілюстрований етнографічний довідник. – 2-ге вид./ А.П. Пономарьов, Л.Ф. Артюх, Т.В. Косміна та ін. К.: Либідь, 1994. – 256 с.
4. **Фасмер М.** Этимологический словарь русского языка /Пер. с нем. и доп. О. Н. Трубачева. / М. Фасмер. – М. : Прогресс, 1964 – 1973. – Т. 1 – 4.

ВЛИЯНИЕ ЗАНЯТИЙ ФИТНЕС- АЭРОБИКИ НА ЗДОРОВЬЕ СТУДЕНТОВ

Гармашева О.И., Ярошенко П. В.

Луганский национальный университет имени Тараса Шевченко

Старобельский факультет

Постановка проблемы. Физическое воспитание в высшем учебном заведении является учебной дисциплиной, формирующей общую и профессиональную культуру личности будущего специалиста. Она дает студенту необходимые знания, умения и навыки, воздействует на формирование потребности в систематическом физическом самосовершенствовании [4].

На современном этапе общественного развития, когда остро стоят проблемы формирования подрастающего поколения, подготовки его к полноценной самостоятельной жизнедеятельности, особое значение имеет совершенствование системы физического воспитания и формирование здорового образа жизни учащихся молодежи. При этом приоритетными являются направления, связанные с применением таких форм и методов обучения и воспитания, использование которых с большей эффективностью формирует ценностное отношение молодежи к средствам физической культуры [1].

Сегодня высшее учебное заведение, как правило, является последним звеном в образовании человека. К сожалению, для многих людей это становится завершением физического воспитания. Снижение двигательной

активности в сочетании с нарушением режима питания и неправильным образом жизни приводит к появлению избыточной массы тела, что приводит к различным заболеваниям. Реальный объем двигательной активности учащихся и студентов не обеспечивает полноценного развития и укрепления здоровья подрастающего поколения.

Мир современного фитнеса предполагает различные тренировочные программы, с помощью которых можно организовать серии эффективных уроков физической культуры, направленных на улучшение общего состояния студента, то есть разума, духа и тела. Здоровье студентов обеспечивают многие составляющие образа жизни, среди которых большое место принадлежит регулярным занятиям физической культурой [2].

Физическая культура занимает одно из важных мест в гуманитарном педагогическом процессе становления и совершенствования профессиональной компетентности будущего специалиста, определяя его деятельностный потенциал [3].

Связь работы с научными программами, планами, темами. Работа выполнена в соответствии с комплексной научной темой кафедры.

Цель статьи. 1. Сделать анализ научно - педагогической литературы о влиянии образа жизни на здоровье студенческой молодежи. Обобщить передовой опыт специалистов по физическому воспитанию.

2. Рассмотреть здоровый образ жизни как социальное явление, исследовать условия, необходимые для формирования здоровья у студенческой молодежи.

Результаты исследования. В настоящее время под влиянием многочисленных факторов социально-экономического характера, в том числе и недостаточной физической активности, здоровье молодежи ухудшилось [5]. В связи с ухудшением состояния здоровья студентов в процессе профессиональной подготовки и последующим снижением уровня работоспособности повысилась озабоченность общества по поводу здоровья специалистов, выпускаемых высшей школой. Вот почему активизировалось внимание к образу жизни студентов [6].

Образ жизни студента есть не что иное, как определенный способ интеграции его потребностей и соответствующей им деятельности, сопровождающих ее переживаний. Структура образа жизни выражается в тех отношениях субординации и координации, в которых находятся разные виды жизнедеятельности. Анализ фактических материалов о жизнедеятельности студентов свидетельствует о ее неупорядоченности и хаотичной организации [2]. Это отражается в таких важнейших компонентах режима дня, как несвоевременный прием пищи, систематическое недосыпание, малое пребывание на свежем воздухе, недостаточная двигательная активность, отсутствие закаливающих процедур, выполнение самостоятельной учебной работы во время, предназначенное для сна, курение и других. В то же время установлено, что влияние отдельных компонентов образа жизни студентов, принятых за 100%, весьма значимо. Так, на сон приходится 24-30%, на питание - 10- 16%, на двигательную активность - 15-30%. Накапливаясь в течение учебного года, негативные последствия такой организации

жизнедеятельности наиболее ярко проявляются ко времени его окончания (увеличивается число заболеваний). А так как эти процессы наблюдаются в течение 5-6 лет обучения, то они оказывают существенное влияние на состояние здоровья студентов. Известно, что человек, соблюдая устойчивый и наиболее целесообразный режим жизнедеятельности, лучше приспосабливается к течению важнейших физиологических процессов. В том случае, если резервы адаптации исчерпываются, человек начинает испытывать дискомфорт, утомление, и, в конечном результате, заболевает. Следовательно, необходимо вести четко организованный образ жизни и соблюдать постоянный режим дня [2].

Организуя свою жизнедеятельность, личность вносит в нее упорядоченность, используя некоторые устойчивые структурные компоненты. Это может быть определенный режим, когда студент, регулярно в одно и то же время питается, ложится спать, занимается физическими упражнениями, использует закаливающие процедуры и так далее, то есть ведет здоровый образ жизни [2].

Под здоровым образом жизни понимаются [8] используемые формы повседневной жизнедеятельности, которые соответствуют гигиеническим принципам, усиливают адаптивные возможности организма человека, способствуют восстановлению, поддержанию и развитию его резервных уровней, а также выполнению профессиональных функций. Режим дня - нормативная основа здорового образа жизни для всех студентов. В то же время он должен быть индивидуальным, то есть соответствовать конкретным условиям, состоянию здоровья, уровню работоспособности, личным интересам и склонностям студента [2].

Одна из обязательных составляющих режима дня студента - систематическое, соответствующее полу, возрасту, состоянию здоровья использование физических нагрузок. Физические нагрузки представляют собой сочетание разнообразных двигательных действий, выполняемых в повседневной жизни, в организованных и самостоятельных занятиях физическими упражнениями [2].

Физические упражнения имеют большое значение как способ поддержания высокого уровня жизнедеятельности студентов [7].

Физическая активность ведет не только к расходованию, но одновременно и к накоплению энергетических ресурсов организма в процессе его деятельности, систематические занятия физическими упражнениями создают оптимальную устойчивость функций как в условиях покоя, так и в условиях активной работы организма [10]. Для нормальной работы всех систем организма необходим оптимальный уровень развития мышечной силы [9].

Известно, что любая физическая активность благоприятно влияет на организм человека в целом и на отдельные его системы. При выполнении физических упражнений активизируются сердечно - сосудистая и дыхательная системы, усиливается обмен веществ. Во время мышечной деятельности усиливаются импульсы из реперторов, участвующих в движении (зрительного,

слухового и тактильного), одновременно с этим возбуждается двигательная зона коры головного мозга [11].

Под влиянием мышечной активности улучшается деятельность желез внутренней секреции, прежде всего надпочечников. Гормоны мозгового слоя надпочечников повышают артериальное давление, одновременно расширяя артерии головного мозга. Гормоны коркового слоя надпочечников повышают сопротивляемость организма и оказывают противовоспалительное действие. Во время мышечной работы улучшаются обменные процессы в тканях и процессы регенерации клеток. Мышечное сокращение служит в качестве своеобразного насоса, выжимающего кровь из вен по направлению к сердцу. Увеличению притока венозной крови к сердцу, кроме того, способствуют усиленные дыхательные движения, сопровождающие мышечную деятельность. Другой фактор воздействия физических упражнений на периферическое кровообращение может быть кратко охарактеризован как мобилизация резервных возможностей сосудистой системы - перераспределение крови в виде уменьшения ее депонированной и увеличения циркулирующей массы, расширение капиллярного русла за счет открытия ранее не функционировавших капилляров, ускорение артериального кровотока.

Кроме этого, физические упражнения способствуют повышению притока крови к венечным артериям. В миокарде, как и в скелетной мускулатуре, возрастает число функционирующих капилляров, активизируются обменные процессы, увеличивается степень поглощения и утилизации кислорода, с чем и связано повышение сократительной функции миокарда [12].

Установлено, что наибольшую эффективность для сохранения и улучшения здоровья имеют достаточно интенсивные и сложные по координации физические упражнения (Мотылянская Р.Е. и др., 1967).

Регулярные занятия физическими упражнениями расширяют способность

человека к переключениям в трудовой деятельности, его компенсаторные возможности способствуют лучшей активизации процессов восстановления, помогают лучше подготовиться к требованиям жизни.

Выводы. Из всего сказанного следует, что в современных условиях регулярные занятия физической культурой являются действенным средством для укрепления здоровья, предупреждения заболеваний, повышения устойчивости и сопротивляемости организма, а также благоприятного воздействия на формирование у них активной жизненной позиции, развитие интереса к социальной информации, расширение информационных контактов.

Перспективы дальнейших разработок. Дальнейшие исследования планируется провести в направлении более досконального изучения проблемы здорового образа жизни как социального явления и исследовать условия, необходимые для формирования здоровья у детей.

ЛИТЕРАТУРА

1. Бальсевич В. К., Лубышева Л. И. Физическая культура: молодежь и современность // Теория и практика физической культуры. - 1995. - №4. - с. 2-

7. 2. Виленский М. Я. Физическая культура студента: Учебник / Под ред. В. И. Ильинича. - М.: Гардарики. 2000. - с. 131-174. 3. Кряж В. Н., Еужаловский А. А., Ворсин Е. Н. Концепция базовой программы физического воспитания учащихся и студентов Белорусской ССР // Теория и практика физич. культуры. - 1991. - № 6. - с. 2-8. 4. Городилин С.К. Физическое воспитание студентов: Тексты лекций / С.К.Городилин, В.В.Руденик. - Гродно: ГрГУ, 2002. - 83 с. 5. Комков А. Г., Малинин А. В., Шаробайко И. В., Варлачев Г. К. Тенденции изменения уровня физической активности школьников (по результатам выполнения международной программы «Здоровье и поведение детей школьного возраста») / Программа и материалы науч. конф. - СПб: НИИФК, 1999. - с. 28. 6. Виленский М.Я. Здоровый образ жизни студентов: сущность, строение, формирование // Социальнокультурные аспекты физической культуры и здорового образа жизни. - М.: Советский спорт, 1996. - с. 14-21. 7. Дунаев К.С., Молодцов И.Г. Некоторые проблемы физической культуры в нефизкультурных ВУЗах // Мат. Всеросс. науч.-практ. конф. - СПб.: 2000. - с. 60. 8. Евсеев Ю. И. Физическая культура. Серия «Учебники, учебные пособия». - Ростов Н /Д: Феникс, 2002. - с. 80-94. 9. Купер К. Аэробика для хорошего самочувствия: Пер. с англ. - 2-е изд. доп., перераб. - М.: Фит, 1989. - 224 с. 10. Лехтман Я. Б. Вегетативная нервная система и ее роль в двигательной деятельности человека. - Л., 1969. 11. Ланинберг Л. А., Матов В.А. Здоровье и спорт. - М.: Спринг, 1986. - с.70-78. 12. Лисицкая Т. С, Сиднева Л. В. Хореография в аэробике. - М.: Федерация аэробики России, 2001. 13. Мотылянская Р.Е., Стогова Л.И., Иорданская Ф. А. Физическая культура и возраст. - М.: 1967.

МАСОНСТВО ЯК ІДЕОЛОГІЯ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА В КОНТЕКСТІ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ УКРАЇНИ

Генсіцький Ю.Д., Сподін Л.А.

Національний університет біоресурсів і природокористування України

Постановка проблеми. Науково-технічний прогрес, захоплення позитивістською ідеєю загального торжества науки позначилося послабленням впливу принципів моральності та гуманізму. Як альтернатива деградації моральності на арену виступила нова ідеологія суспільного розвитку - масонство. невід'ємна частина культури Просвітництва. Масонство - нова форма соціальної поведінки, яка декларувала ідеї рівності, гідності, братерства, свободи слова та віротерпимості, що не мають кордонів. Хоча вплив різних масонських систем, а тим більше окремих масонів, був суперечливим, ідеї масонства сьогодні є досить затребуваними і певною мірою співзвучними ідеям демократичного громадянського суспільства, інститути та організації якого покликані забезпечувати реальні гарантії прав і свобод людини. Адже рівень свободи у демократичних суспільствах прямо залежить від того, наскільки самі громадяни шанують моральні та правові цінності. Тому цікавим, на нашу думку, є розгляд цієї проблеми в фокусі розвитку українського суспільства та культури.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Особливий інтерес до теми масонства частково продиктований можливістю для дослідників